

Sentencja

- 1) Skarga zostaje w części odrzucona i w pozostałym zakresie oddalona.
- 2) MOL Magyar Olaj- és Gázipari Nyrt. zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 319 z 20.10.2012.

Wyrok Sądu z dnia 6 czerwca 2013 r. — Celtipharm przeciwko OHIM — Alliance Healthcare France (PHARMASTREET)

(Sprawa T-411/12) (¹)

(Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w przedmiocie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego PHARMASTREET — Wcześniejszy słowny wspólnotowy znak towarowy PHARMASEE — Względne podstawy odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009)

(2013/C 225/173)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Celtipharm (Vannes, Francja) (przedstawiciele: adwokaci P. Greffe i C. Fendeleur)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (V. Melgar, pełnomocnik)

Stronę postępowania przed Izbą Odwoławczą OHIM była również, interwenient przed Sądem: Alliance Healthcare France SA (Gennevilliers, Francja)

Przedmiot

Skarga o stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 26 czerwca 2012 r. (sprawa R 767/2011-2) dotyczącej postępowania w przedmiocie sprzeciwu pomiędzy Celtipharm a Alliance Healthcare France SA

Sentencja

- 1) Stwierdzona zostaje nieważność decyzji Drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 26 czerwca 2012 r. (sprawa R 767/2011-2).
- 2) Sprzeciw zostaje uwzględniony w odniesieniu, po pierwsze, do towarów z klasy 5 odpowiadających opisowi „produkty farmaceutyczne; substancje dietetyczne do celów leczniczych” i, po drugie, do

usług z klasy 35 odpowiadających opisowi „zarządzanie w działalności gospodarczej; administrowanie działalności gospodarczej; prace biurowe”.

- 3) Każda ze stron ponosi własne koszty.

(¹) Dz.U. C 366 z 24.11.2012.

Postanowienie Sądu z dnia 15 maja 2013 r. — Al-Faqih i MIRA przeciwko Radzie i Komisji

(Sprawa T-322/09) (¹)

(Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa — Środki ograniczające przyjęte wobec osób i podmiotów związanych z Osamą bin Ladenem, siecią Al-Kaida i talibami — Zamrożenie funduszy — Usunięcie z wykazu osób, wobec których są stosowane środki ograniczające — Umorzenie postępowania)

(2013/C 225/174)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Saad Al-Faqih (Londyn, Zjednoczone Królestwo) i Movement for Islamic Reform in Arabia (MIRA) (Londyn, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: J. Jones, barrister i A. Raja, solicitor)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: początkowo R. Szostak i E. Finnegan, następnie E. Finnegan i J.-P. Hix, pełnomocnicy) oraz Komisja Europejska (przedstawiciele: T. Scharf i M. Konstantinidis, pełnomocnicy)

Przedmiot

Żądanie stwierdzenia nieważności rozporządzenia Rady (WE) nr 881/2002 z dnia 27 maja 2002 r. wprowadzającego niektóre szczególne środki ograniczające skierowane przeciwko niektórym osobom i podmiotom związanym z Osamą bin Ladenem, siecią Al-Kaida i talibami i uchylającego rozporządzenie Rady (WE) nr 467/2001 zakazujące wywozu niektórych towarów i usług do Afganistanu, wzmacniające zakaz lotów i rozszerzające zamrożenie funduszy i innych środków finansowych w odniesieniu do Talibów w Afganistanie (Dz.U. L 139, s. 9), zmienionego po raz czterdziesty drugi rozporządzeniem Komisji (WE) nr 14/2005 z dnia 5 stycznia 2005 r. (Dz.U. L 5, s. 10), po raz czterdziesty ósmy rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1190/2005 z dnia 20 lipca 2005 r. (Dz.U. L 139, s. 27), po raz siedemdziesiąty piąty rozporządzeniem Komisji (WE) nr 492/2007 z dnia 3 maja 2007 r. (Dz.U. L 116, s. 5) i po raz sto szesnasty rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1102/2009 z dnia 16 listopada 2009 r. (Dz.U. L 303, s. 39) i/lub żądanie stwierdzenia nieważności rozporządzeń nr 14/2005, 1190/2005, 492/2007 i 1102/2009 w zakresie, w jakim akty te dotyczą skarżących

Sentencja

- 1) Postępowanie w przedmiocie skargi zostaje umorzone.

- 2) Rada Unii Europejskiej i Komisja Europejska pokrywają solidarnie koszty postępowania.

(¹) Dz.U. C 113 z 1.5.2010.

Postanowienie Sądu z dnia 17 czerwca 2013 r. — Zavvar przeciwko Radzie

(Sprawa T-69/12) (¹)

(Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa — Środki ograniczające podjęte wobec Iranu w celu zapobiegania rozprzestrzenianiu broni jądrowej — Zamrożenie funduszy i zasobów gospodarczych — Wykreślenie z wykazu osób, których te środki dotyczą — Umorzenie postępowania)

(2013/C 225/175)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Zavvar (Dubaj, Zjednoczone Emiraty Arabskie) (przedstawiciele: S. Zaiwalla, P. Reddy i F. Zaiwalla, solicitors, D. Wyatt, QC, oraz R. Blakeley, barrister)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: B. Driessen i I. Rodios, pełnomocnicy)

Przedmiot

Po pierwsze, stwierdzenie nieważności ust. 22 tabeli A załącznika do decyzji Rady 2011/783/WPZiB z dnia 1 grudnia 2011 r. dotyczącej zmiany decyzji 2010/413/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 319, s. 71), ust. 22 tabeli A załącznika do rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 1245/2011 z dnia 1 grudnia 2011 r. dotyczącego wykonania rozporządzenia (UE) nr 961/2010 w sprawie środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 319, s. 11), oraz rozporządzenia Rady (UE) nr 267/2012 z dnia 23 marca 2012 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylającego rozporządzenie (UE) nr 961/2010 (Dz.U. L 88, s. 1) w zakresie, w jakim te akty dotyczą skarżącego, a z drugiej strony — stwierdzenie niemożności stosowania wobec skarżącego art. 20 ust. 1 lit. b) decyzji Rady 2010/413/WPZiB z dnia 26 lipca 2010 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylającej wspólne stanowisko 2007/140/WPZiB (Dz.U. L 195, s. 39) oraz art. 16 ust. 2 rozporządzenia Rady (UE) nr 961/2010 z dnia 25 października 2010 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 423/2007 (Dz.U. L 281, s. 1)

Sentencja

- 1) Postępowania zostaje umorzone.
- 2) Rada Unii Europejskiej zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 109 z 14.4.2012.

Postanowienie Sądu z dnia 17 czerwca 2013 r. — Divandari przeciwko Radzie

(Sprawa T-70/12) (¹)

(Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa — Środki ograniczające podjęte wobec Iranu w celu zapobiegania rozprzestrzenianiu broni jądrowej — Zamrożenie funduszy — Zarzut niedopuszczalności — Zawistość sporu — Zarzut niezgodności z prawem — Wykreślenie z wykazu osób, których te środki dotyczą — Umorzenie postępowania)

(2013/C 225/176)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Ali Divandari (Teheran, Iran) (przedstawiciele: S. Zaiwalla, P. Reddy i F. Zaiwalla, solicitors, M. Brindle, QC, oraz R. Blakeley, barrister)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: M. Bishop i I. Rodios, pełnomocnicy)

Przedmiot

Po pierwsze, stwierdzenie nieważności decyzji Rady 2011/783/WPZiB z dnia 1 grudnia 2011 r. dotyczącej zmiany decyzji 2010/413/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 319, s. 71), rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 1245/2011 z dnia 1 grudnia 2011 r. dotyczącego wykonania rozporządzenia (UE) nr 961/2010 w sprawie środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 319, s. 11), oraz rozporządzenia Rady (UE) nr 267/2012 z dnia 23 marca 2012 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylającego rozporządzenie (UE) nr 961/2010 (Dz.U. L 88, s. 1) w zakresie, w jakim te akty dotyczą skarżącego, a z drugiej strony — stwierdzenie niemożności stosowania wobec skarżącego art. 20 ust. 1 lit. b) decyzji Rady 2010/413/WPZiB z dnia 26 lipca 2010 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylającej wspólne stanowisko 2007/140/WPZiB (Dz.U. L 195, s. 39) oraz art. 16 ust. 2 rozporządzenia Rady (UE) nr 961/2010 z dnia 25 października 2010 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 423/2007 (Dz.U. L 281, s. 1)

Sentencja

- 1) Skarga zostaje odrzucona jako niedopuszczalna w zakresie, w jakim zmierza do stwierdzenia niemożności stosowania wobec skarżącego art. 20 ust. 1 lit. b) decyzji Rady 2010/413/WPZiB z dnia 26 lipca 2010 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylającej wspólne stanowisko 2007/140/WPZiB, s. 39) oraz art. 16 ust. 2 rozporządzenia Rady (UE) nr 961/2010 z dnia 25 października 2010 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 423/2007.
- 2) W pozostałym zakresie zarzut niedopuszczalności zostaje odrzucony.
- 3) Postępowanie w sprawie skargi zostaje umorzone w zakresie, w jakim zmierza ona do stwierdzenia nieważności decyzji Rady 2011/783/WPZiB z dnia 1 grudnia 2011 r. dotyczącej zmiany decyzji 2010/413/WPZiB w sprawie środków ograniczających